

Vidět Neviditelného

Texty na tento týden

Ř 8,28–39; J 14,1–14; Ef 1,18–23; Iz 40,27–31

Základní verš

„Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.“ (Žd 11,27)

Definice víry v listu Židům nemusí být po prvním přečtení jasná. „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). Jak si můžeme být jisti tím, co nevidíme? Ale právě to vysvětluje základní verš: „zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl“.

Ještě větší výzvou může být pochopení, že jsme vyzváni vidět „Neviditelného“ nejen tehdy, když se nám daří, ale zejména tehdy, když se nám všechno hroutí. Tehdy však potřebujeme víru, která je založena na pravdě o Bohu a jeho království. Na pravdě o dobrotě našeho nebeského Otce, moci Ježíšova jména, moci vzkříšení a pravdě o Božím milosrdenství – to vše jsou základní pilíře, které nám pomohou zůstat silnými, když přijdou zkoušky a pokoušení všechno zpochybnit.

Osnova lekce

V této lekci si znovu připomeneme, že není vždy snadné důvěřovat Bohu, kterého nevidíme. Přesto nás i v těžkých chvílích může posílit vědomí toho, jaký je náš Bůh. Všimneme si proto pěti biblických pasáží, které nám připomenou pět povzbudivých pravd o Bohu.

- Ř 8,31–35: Boží dobrota a štědrost (neděle)
- J 14,11–14: Možnost prosit Otce „v Ježíšově jménu“ (pondělí)
- Ef 1,15–23: Vzkříšení Krista a naděje pro nás (úterý)
- 1Pt 5,7: Možnost odevzdat naše trápení Bohu (středa)
- Iz 40,27–31: Boží přítomnost, i když ji nevnímáme (čtvrtek)

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

ŠTĚDROST NAŠEHO NEBESKÉHO OTCE

³¹Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? ³²On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? ³³Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! ³⁴Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! ³⁵Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? (Ř 8,31–35)

Osobní studium

Každého už zřejmě někdy napadla myšlenka: Kdyby byl Bůh dobrý, určitě by pro mě udělal to nebo ono! Někdy také přemýšlíme, jestli nás Bůh má skutečně rád. Vždyť kdyby nás opravdu měl rád, náš život by musel vypadat jinak. Nebo to tak není?

Existují dva důvody, které nás nejčastěji vedou k pochybnostem o Boží dobrotě. (1) Hoříme touhou po něčem, o čem jsme přesvědčeni, že je to pro nás dobré. Představa, že Bůh by chtěl něco úplně jiného, nám připadá absurdní. (2) Naše zkušenost je v rozporu s tím, čemu věříme. Pokud něco dobře vypadá, pokud se při něčem cítíme příjemně, pokud něco výborně chutná nebo působí dobrým dojmem, pak to přece musí být dobré. A když nemůžeme dosáhnout naplnění našich tužeb, zlobíme se na Boha.

Právě tehdy, když jsme v pokušení pochybovat o Bohu a jeho lásce, vstupuje do děje naše víra.

Uvažuj o textu Ř 8,28–39. Apoštol Pavel mluví o Boží dobrotě k nám. Co může podle těchto veršů ochránit naši mysl před pochybnostmi o Boží dobrotě?

Ve verši 32 je obsažena důležitá pravda, jejíž přijetí nás může chránit před pochybnostmi vyvolanými těžkostmi, ve kterých jsme se ocitli. „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ (Ř 8,32). Jak nás vůbec může napadnout myšlenka, že Bůh, který poslal Ježíše, aby za nás zemřel, se změnil a stal zlým a lakomým?

Pravdu o Boží štědrosti vůči nám dokazuje je smrt Ježíše Krista. Právě to musí mít silnější vliv na naši mysl než všechny pochybnosti, které se v nás rodí v době zkoušek.

Aplikace

Kdy má pravda o Boží dobrotě na tebe silnější vliv než tvé pochybnosti? Proč tomu tak je? Zkus strávit nějaký čas přemýšlením o tom, že Bůh dovolil, aby Ježíš zemřel místo tebe. Obdivuhodná Boží štědrost se různými způsoby projevuje i dnes v životě každého z nás. Jaký význam to má pro tvou víru?

V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU

¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! ¹²Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.

¹³A začali budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. ¹⁴Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním. (J 14,11–14)

Osobní studium

Ježíš neměl zůstat s učedníky na zemi navždy. Ten, kdo byl učedníkům oporou a povzbuzoval je, měl odejít do nebe. Učedníci se cítili bezmocní a zmatení, Ježíš jim však dal pozoruhodné zaslíbení.

Uvažuj o textu J 14,1–14. Podle veršů 13 a 14 Ježíš slíbil, že pro nás udělá „vše“, o co budeme prosit v jeho jménu. Právě proto téměř vždy na konci našich modliteb dodáváme: „Ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.“

Co tím obvykle myslíš, když se modlíš tato slova? A co měl na mysli Ježíš, když nás vyzval, abychom se tak modlili? Proč to vlastně Ježíš říkal?

Když se modlíme „ve jménu Ježíše Krista“, můžeme si být jisti, že celá nebesa jednájí v náš prospěch. Nemusíme vidět anděly, kteří jsou okolo nás, ale Bůh je posílá v Ježíšově jménu, aby splnili naše prosby.

Možná někdy, po upřímné modlitbě „v Ježíšově jménu“, otevřeme oči a čekáme, že se všechno kolem nás změní. Většinou se však nic mimořádného neděje.

Boží moc se totiž může projevit dramatickým způsobem, jako když Ježíš utišil bouři. Ale může přijít i docela potichu, nepozorovaně, jako když Bůh pomáhal Ježíši v Getsemane. Možná se neděje nic dramatického, ale to neznamená, že Bůh nic nedělá.

Aplikace

Ještě jednou si přečti text J 14,1–14. Při čtení si představ, že to Ježíš říká přímo tobě. V čem jsou pro tebe Ježíšova zaslíbení zdrojem naděje a povzbuzení? Polož si otázku: Co je v mém životě překážkou, aby se tato zaslíbení naplnila? Co potřebuji změnit?

MOC VZKŘÍŠENÍ

¹⁵Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. ¹⁷Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ¹⁸a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu ¹⁹a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. ²⁰Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoce nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou zývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. ²²„Všechno podrobil pod jeho nohy“ a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, ²³která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest. (Ef 1,15–23)

Osobní studium

Vzkříšení je odpovědí na lidskou bezmocnost. Když přemýšlíme o Ježíšově životě, jeho smrti a vzkříšení, často myslíme na to, že díky jeho smrti jsme se stali před Bohem spravedlivými. A je to samozřejmě pravda.

Vzkříšení však dodává našemu spasení další význam. Za prvé, vzkříšení Ježíše Krista nám ukazuje, že jednoho dne budeme vzkříšení i my. Za druhé, díky vzkříšení Ježíš nyní sedí po pravici Otce a má moc a autoritu. Moc, která se projevila vzkříšením Krista, je stejná moc, kterou Bůh dává i nám dnes.

V úvodním textu (Ef 1,15–23) apoštol Pavel mluví o Boží moci, kterou Bůh prokázal

vzkříšením Krista. Co se zde o Boží moci vzkřísit dozvídáme? Jakou naději nacházíš v těchto verších pro sebe? Které zaslíbení uvedené v těchto verších je pro tebe nejdůležitější?

Apoštol se modlí, aby Efezané pochopili skutečnosti, kterým lze správně porozumět jen s Boží pomocí: (1) naději, že se člověk může změnit a žít věčně, vždyť k tomu nás Ježíš povolal; (2) Boží moc, kterou chce Otec použít v náš prospěch. Pavel popisuje, jakou úžasnou mocí nás chce Bůh obdařit. Je to tatáž moc, která vzkřísila Ježíše k životu a vrátila ho na místo po Otcově pravici.

To ale není všechno. Po vzkříšení Ježíš přijal moc vládnout a dát svým následovníkům vše, co potřebují – po celou věčnost.

Aplikace

Udělej si seznam oblastí, ve kterých právě teď nejvíc potřebuješ moc vzkříšeného Krista. Potom se modli, aby v nich Kristova moc působila. Co můžeš ty sám dělat ve svém životě lépe? Která rozhodnutí umožní, že Boží moc bude moci působit ve tvém životě naplno?

VŠECHNY STAROSTI PŘEDEJ BOHU

Všechnu „svou starost vložte na něj“, neboť mu na vás záleží. (1Pt 5,7)

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil. (Ž 55,23)

³³Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

³⁴Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Mt 6,33.34)

Osobní studium

Jemně ironický výrok říká: Proč se modlit, když se můžeš trápit? Tato věta nás usvědčuje, že si velmi často děláme starosti namísto toho, abychom přišli k Bohu a předložili mu všechno, co nás trápí.

Někdo jednou řekl, že když se nám život stále více zamotává, máme jít k Bohu a dovolit mu, aby rozvázal všechny uzly. Bůh nám touží pomoci a vrátit do našeho života klid a naději. My se však často snažíme zvládnout své problémy sami – a nezřídka přitom padneme vysílením. Proč nejdeme k Bohu dříve?

Uvažuj o úvodních textech (1Pt 5,7 a Ž 55,23). Co je pro tebe hlavním poselstvím těchto veršů? (Viz také Mt 6,25–34.)

Je to velmi jednoduchá myšlenka, která v sobě neskrývá žádné tajemství. „Vložit na něj“ znamená přesně to, co tento výraz říká – předat, odhodit, „svěřit jemu“ (B21), dát pryč..., aby nás to, co vyvolává bolest

a trápení, neničilo a neovládalo. Svá břemena však nemáme odhodit jen tak někde. Trápení a starosti se neztratí někde v prázdnotě. Dáváme je našemu nebeskému Otci, který slibuje, že se o ně postará. To je přesně to, co říká Ježíš v Mt 6,25–33.

Úzkost prožíváme z různých důvodů: stres v práci, nečekaná a neférová kritika, zdravotní nebo finanční problémy, pocit, že jsme nechtění nebo nemilovaní. Úzkost někdy způsobuje i pocit, že v Božích očích nejsme dostatečně dobří nebo že jsme udělali něco, co nám Bůh nemůže odpustit.

Ať už jsou příčiny našeho trápení a úzkosti jakékoli, často si své problémy necháváme pro sebe. Máme totiž pocit, že si s nimi poradíme nejlépe sami. Apoštol Petr nás však vyzývá a povzbuzuje, abychom si to znovu promysleli. Nemusíme se trápit, protože Bůh se o nás stará. Jsme však v jeho rukou i tehdy, když stojíme před rozvodem nebo se cítíme naprosto zbyteční? Bible říká, že Bůh má moc změnit jakoukoli situaci.

Aplikace

Co je příčinou starostí, které tě v současnosti trápí? Je něco z toho – ať už jde o cokoli – pro Boha neřešitelné? Náš největší problém je zřejmě to, že ačkoli věříme v Boží moc změnit okolnosti, které nám přinášejí bolest a starosti, nevěříme, že to vyřeší podle našich představ. Platí to i ve tvém případě? Pokud ano, jak to můžeš změnit?

ZŮSTAT VĚRNÝ, I KDYŽ BOHA NEVIDÍM

²⁷Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“²⁸Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.²⁹On dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.³⁰Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají.³¹Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. (Iz 40,27–31)

Osobní studium

Je nepříjemné žít s pocitem, že naše trápení a starosti nikoho nezajímají. Ale myslet si, že o tom neví ani Bůh nebo že mu na tom nezáleží, je mnohem bolestivější.

Judejcům v babylónském vyhnanství se zdálo, že se o ně Bůh přestal zajímat. Do vyhnanství se dostali pro své hříchy a měli pocit, že je Bůh definitivně opustil. Izajáš jim však přináší slova útěchy (Iz 40). Je to velmi povzbuzující text, ve kterém prorok mluví o Bohu něžným a láskyplným způsobem: „Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromazďuje, v náručí je nosí, břeží ovečky šetrně vede“ (Iz 40,11). Když však jejich utrpení trvalo příliš dlouho, nařikali: *Kde jsi, Pane? Nemáme žádný důkaz, že vůbec jsi nebo že se o nás staráš!*

Uvažuj o úvodním textu (Iz 40,27–31). Jakým způsobem Izajáš popisuje Boha? Jak

jeho slova odpovídají na obavy Judy a Izraele zaznamenané ve verši 27?

V knize Ester se setkáváme s další skupinou lidí, kteří měli pocit, že Bůh na ně zapomněl nebo se o ně nezajímá. V této knize nenacházíme dokonce ani jednu přímou zmínku o Bohu. Přesto se v příběhu před námi odvíjí drama o tom, jak Bůh zasahuje a zachraňuje svůj lid před nezměnitelným a zničujícím královským zákonem. Tento příběh není jen popisem historických událostí, ale je symbolem budoucnosti, kdy bude Boží lid opět pronásledován a půjde mu o život (Zj 13,15).

V nesnázích a problémech můžeme být ve velkém pokušení dospět k názoru, že Bůh svůj lid určitě opustil. Nemusíme však mít strach. Stejný Bůh, který během dějin zachraňoval své vyvolené (jako například v příběhu Ester), zachrání svůj lid i v době poslední krize.

Aplikace

Četli jsme, jak Izajáš představil Hospodina vyhnancům. Jak bys ty představil Boha lidem, kteří mají pocit, že Bůh z jejich života zmizel a opustil je? Jak bys je učil dívat se očima víry, aby nebyli závislí na tom, jak vnímají svět svými lidskýma očima?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 49. kapitolu „Ester“ z knihy *Od slávy k úpadku* (PK 598–606; OSU 225–228).

„Neřekl snad Bůh, že dá svého Ducha svatého těm, kdo ho o něj budou prosit? A není tento Duch naším opravdovým Průvodcem? Zdá se, že někteří lidé mají strach vzít Boha za slovo, jako by šlo o projev troufalosti. Prosí Hospodina, aby nás učil, ale bojí se věřit jeho zaslíbením a tomu, co nás o sobě naučil. Přicházíme-li k našemu nebeskému Otci v pokoře, s otevřenou myslí a s touhou poznávat, nemáme důvod pochybovat, že svá zaslíbení splní. Ani na chvíli nesmíme zapochybovat a tím ho potupit. Toužíme-li znát jeho vůli, naším úkolem je věřit, že nás povede a požehná nám v jednání podle jeho vůle. Možná si nedůvěřujeme a bojíme se, že si nesprávně vyložíme jeho učení. Modleme se tedy i o to a upřímně důvěřujeme, že Duch svatý nás povede, abychom správně pochopili jeho plány i působení jeho prozřetelnosti.“ (6MR 225)

Otázky k rozhovoru

1. *Uvažujte o skutečnostech, které vírou přijímáme navzdory tomu, že je nevidíme. Jak nám to může pomoci pochopit, co znamená „vidět Neviditelného“?*
2. *Uvažujte o posledním odstavci v části na středě. Kdy se dostáváte do podobné situace? Jak se můžeme naučit důvěřovat Bohu, že jeho způsob řešení je nejlepší – dokonce i tehdy, když jeho řešení nejsou podle našich představ?*
3. *„Víra se stává silnější, zápasí-li s pochybnostmi a nepřátelskými vlivy. Zkušenost získaná v takových zkouškách je cennější než ty nejdražší šperky.“ (3T 555) Jak mohou pochybnosti posílit naši víru? Jakou s tím máte zkušenost?*
4. *Většina z nás zná lidi, kteří se ocitli ve složitých situacích, jež z našeho pohledu skončily velmi špatně. Stalo se to, co jsme nechtěli a co jsme považovali za nejhorší – navzdory modlitbám a našemu úsilí. Jak tomu rozumíte v kontextu tématu, které studujeme?*

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____